

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Historiske Psalmer og Riim til Børne-Lærdom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Historiske Psalmer og Riim til Børne-Lærdom", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 92. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1832_502A-txt-shoot-idm4374/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Der Du vidste Dødens Dom
Kunde ei gaaes udenom;
Saa skal al Din Meen og Møde
Dødens Tanker mig forsøde!

Peders Fald.

No. 28.

Mel. Som en Hjert med Torst befangen.

Ingen Høihed, ingen Ære,
Ingen sig Guldkommenhed
Kan der under Solen være,
At den sig forsikret veed
For at gjøre Synde-Fald;
Intet Embed', intet Kald
Selv den Troeste betrygger
Imod Gru for Dødens Skygger!

Ingen gjøre sig de Tanker,
At han ikke stumle kan!
Al vor egen Stykses Anker
Skuffes vi paa vilden Strand;
Ingen sig formaste maa,
Om han end idag kan staae,
Thi han kan i Morgen falde,
Og sig ulpfsalig falde!

Store Helgen' ogsaa haver
Adams Kjød og Klæder paa,
Deres høie Himmel-Gaver
De i Leer-Kar bære maae;
Kom og see, hvor Peder faldt,
Der det om hans Trofskab gjaldt!
Jesus da hans Løfter saavner,
De fløi bort som Reg og Røner!

Han ved Ilden, naar han gyser,
Beed sig vel at gjøre varm;
Men Guds Kjærlighed dog fryser
I hans Hjerte, Bryst og Varm;

Naar en Pige spørger ham
Om han kjender det Guds Lam?
Han tre Gange Jesum nægter,
Dg med Synd mod Døden sægter.

Hanen gæler og forkynder
Mattens Gang; men Peder ei
Kjender Gang i sine Synder,
Han er paa den brede Vei;
Han forbander sig og svær,
At ham Jesus fremmed er,
Dg, midt i hans Synd og Laster
Jesus Die paa ham kaster. —

Peder! est Du da en Klippe,
Som Guds Kirke bygges paa?
Hvor kan Du da saadan glippe,
Dg i Storm ei bedre staae?
Nei, vor Jesus Klippen er,
Dg hans Ord, som alting bær,
Det staaer fast og aldrig rygges,
Paa hans Ord Guds Kirke bygges

Ingen Sorrig og Elende
Dig, o Jesu, hindre kan,
Fra Dit Die at henvende
Paa den usle, falske Mand;
Han og mærked', at Du saae
Alt, hvad i hans Hjerte laae,
Dg hvad Skyld der i ham findes,
Saa med Graad Dit Ord han mindes!

Peder faldt, og blev oprettet
Bed Din Raades store Arm,
O min Jesu, det har lettet
Synde-Stenen i min Darm!
Raade Du hos mig ogsaa
Lade vil for Ketten gaae,
Være med Din Trost tilstede,
Naar, som Peder, jeg vil græde!

